

Vestir el Planeta dins dels seus Límits: Un Enfocament de Decreixement per a la Moda

Informe de Polítiques: Marula Tsagkari

Resum Executiu: Milena Hanenberg

Context

La indústria de la moda juga un paper important en l'economia global. Cada any es produeixen més de 100.000 milions de peces de roba, superant amb escreix la demanda mundial. No obstant això, es preveu que la indústria continuï creixent en els propers anys. Això no és gratuït:

- La indústria és responsable del 10% de les emissions globals i del 20% de les aigües residuals mundials, mentre s'apropia de 41 milions d'hectàrees de terra.
- També és extremadament malbaratadora: el 40% de les peces comprades s'usen poc o mai, i al voltant del 80% de les peces al final de la seva vida útil acaben en abocadors o incineradores.

El creixement de la indústria només agreujarà aquests problemes, exemplificant la trajectòria insostenible del nostre model econòmic basat en el creixement.

Diagnòstic del Problema

Un estudi realitzat per Research & Degrowth i War on Want va revelar que només el consum relacionat amb la moda a la UE el 2021 va requerir:

- Prop de 230.000 quilòmetres quadrats de terra
- Prop de 190.000 quilotonelades de minerals i 46.000 quilotonelades de metalls
- Més de 4,5 milions d'anys de treball humà en hores assalariades

L'informe revela una marcada asimetria geogràfica: la moda per a la UE no es produeix localment, sinó a través d'una apropiació a gran escala de terra, recursos i mà d'obra, principalment d'Àfrica, Àsia i Amèrica Llatina.

Actualment, existeixen diversos marcs de polítiques nacionals i internacionals que busquen regular la indústria de la moda i els seus impactes. No obstant això, aquests sovint es limiten a compromisos voluntaris i autoavaluacions per part de les empreses o a estratègies de conscienciació al consumidor. Això és insuficient. Es necessita una regulació ferma per provocar un canvi material i mental que ens allunyi dels sistemes de vestimenta basats en l'explotació i extracció colonial. Aquest document proposa l'adopció d'una lògica de decreixement per transformar la indústria de la moda.

Recomanacions de Polítiques

En la banda del consum

- Limitar les compres a només 5 peces noves per any.
- Llançar campanyes de conscienciació pública per incentivar l'intercanvi de roba, els serveis de lloguer i la compra de segona mà.
- Crear etiquetes estandarditzades que mostrin les credencials de sostenibilitat d'un producte i incentivin la compra sostenible.
- Prohibir les setmanes de la moda extravagants que promouen la sobreproducció estacional i el consum excessiu.
- Imposar normatives estrictes als carrers comercials de luxe (p. ex., límits a la densitat de botigues de marques de luxe, auditories de sostenibilitat obligatòries o topalls en el volum de productes per botiga).
- Prohibir la publicitat pública o tota publicitat, les rebaixes i les devolucions gratuïtes.
- Regular la compra en línia mitjançant la logística d'entrega, impostos dinàmics i límits a les devolucions gratuïtes.

En la banda de la producció

El ritme i l'escala de producció es poden reduir mitjançant:

- La creació d'un sistema de límit i repartició per a la moda per limitar la producció de peces.
 - Els ingressos del sistema es poden redirigir cap a iniciatives que donin suport a les comunitats afectades de manera desproporcionada, a través d'activitats com l'agricultura regenerativa i la gestió de residus.
- L'adopció d'una moda atemporal i la prohibició de l'obsolescència programada dins de la indústria.
- El suport governamental a la producció local mitjançant subvencions i desgravacions fiscals per a productors locals, suport a cooperatives, programes de certificació i suport a fires i mercats locals.

Polítiques intersectorials per a una transició justa

Els principis d'una transició justa s'han d'integrar en el disseny de les polítiques de moda, incloent-hi:

- El dret dels treballadors a participar i decidir sobre el futur de la indústria de la moda i el dret a afiliar-se i formar sindicats.
- Polítiques redistributives radicals que limitin la part dels beneficis per als accionistes mentre s'exigeix que una porció mínima es reinverteixi en iniciatives socialment i ambientalment beneficioses al llarg de la cadena de valor.
- Programes educatius i de formació per a treballadors cap a pràctiques alternatives com la reparació, el redisseny i la reutilització.
- Monitoratge i transparència: una diligència deguda sòlida i auditories públiques independents per tota la cadena de subministrament poden millorar les condicions i estàndards laborals dins del sector, amb elevades multes per incompliment.

Següents passos...

Més informació

Llegeix el document de polítiques complet al lloc web d'R&D. Lectures addicionals sobre el decreixement en la moda:

- Hoskins, T. E., & Lemos, M. H. (2025). *Extraction Fashion: unequal exchange and degrowth explored*. Research & Degrowth International.
- Niessen, S. (2022). *Defining defashion: A manifesto for degrowth*. International Journal of Fashion Studies, 9(2), 439–444.
- Cosciemee et al. (2022). *Unfit, Unfair, Unfashionable: Resizing Fashion for a Fair Consumption Space*. Hot or Cool Institute
- Tomé, C. (2025). *Fashion Commons: A Cap-and-Share Model to Tackle the Fashion Industry's Overproduction Crisis*. Equal Right: Economic Justice Without Borders.

Difunde el mensaje

Amb aquest document, el nostre objectiu és posicionar fermament en l'agenda política la qüestió d'aplicar el decreixement a la indústria de la moda.

Ajuda'ns a fer-ho compartint aquest resum a la teva xarxa o contactant amb nosaltres o amb l'autora per organitzar un esdeveniment, una entrevista o qualsevol altre projecte.

¡Contácta'ns!

Autora: Marula Tsagkari

email: marouko.tsagkari@uab.cat

Editor: Research & Degrowth International

email: fede.arcuri@degrowth.org; project@degrowth.org